

Pyöräilyn ensimetrit

Timo Jutila muistelee lämmöllä, miten hän pikkupoikana opetteli ajamaan polkupyörällä Tammelantorilla.

Pikkupojasta kasvoi pyöräilijä keskellä villkasta toria.

Yksi rakkaimmista kesämuistoistani on vuodelta 1967 tai 1968. Olin silloin kolme- tai nelivuotias. Tulimme isäni kanssa tänne Tammelantorille, missä hän opetti minut ajamaan polkupyörällä, jääkiekkoilijoiden Suomen A-maajoukkueen joukkueenjohtaja **Timo Jutila** kertoo.

Paikka soveltui tarkoitukseen erinomaisesti.

– Minulla oli tietysti hirveä hinku päästä ajamaan polkupyörällä heti, kun lumet olivat vähän sulaneet. Torilla oli hyvä harjoitella,

koska sieltä aurattiin aina lumet pois.

Varovaisen alun jälkeen homma alkoi luis-
taa.

– Ensin treenasin apupyörillä. Sitten isä piti takaritsistä kiinni ja sillä tavalla mentiin vähän matkaa. Jossain vaiheessa hän päästi yhtäkkiä irti ja sittenhän sitä mentiin itseseen jo.

Tammelantoriin liittyy paljon muitakin hyviä muistoja.

– Tori on aina tori. Täältä aina haetaan uusia perunoita, mansikoita ja herneitä. Täällähän kaikki uutisetkin kuulee nykyään.